

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGaan VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT.

REDACT.: G. H. W. MEEDER, R. RADEMAKER, H. SALM, H. C. G. LANGEMEYER, B. W. VAN DER VLUGT.
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
19^e JAARGANG 3 OCT. 1946 6 BLZ. No. 2

HULDEBEToon VAN ALLE LEDEN VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS BIJ HET GRAF DER ORANJES

Vrijdag 4 October om kwart voor vijf uur zal het Delftsch Studenten Corps, op dien dag verrijkt met 450 nieuwe leden, in de Nieuwe Kerk te Delft een demonstratie geven van haar aanhankelijkheid aan het Huis van Oranje. Deze eerbiedige hulde zal een uiting zijn van het Delftsch Studenten Corps en zal geleid worden door den Senaat van het D.S.C.

Nadat de PRESIDENT VAN DEN SENAAT als eerste spreker en vertolker van het Delftsch Studenten Corps het woord zal hebben gevoerd, zullen ook de Voorzitter van het College van Curatoren, Prof. Dr G. HOLST, en de Rector Magnificus, Prof. J. M. TIENSTRA. de aanwezigen toespreken. Hierna zal de President van den Senaat namens het Delftsch Studenten Corps een krans leggen aan het vorstelijk graf, waarmee deze plechtigheid wordt besloten.

Namens den Senaat,

J. J. GERZON, *President.*

W. H. VERLOOP, *Secretaris.*

De officieele genoodigden verzamelen zich om half vijf in het Stadhuis, om zich vandaar in cortège naar de Nieuwe Kerk te begeven, alwaar de heeren professoren met hunne dames, en alle leden van het D. S. C., ook de dan zoo juist geïnaugureerden in hun gewone kleedij, reeds aanwezig zullen zijn,

REDACTIONEEL

Voor het Redactioneel heeft de Redactie in onderling overleg besloten gedeelten uit het stenografisch verslag te plaatsen van het gezellige praatje om de haard. De Redactie is in genoegelijke stemming, onvolledig daar twee redacteuren nog niet teruggekeerd zijn van hun reis naar Rusland. (U weet wel: die Reis.) Men is bijeen om feestelijker wijze de kruik uit te reiken aan den heer N.N., die evenwel op het punt van aanvang en van dit stenogram nog niet is gearriveerd. Bijzondere dank voor den Griffier, die zoo bereidwillig zijn stenogram afstond, is hier zeker op zijn plaats.

16-8-'46. S. P.

H.R.: „Hoewel die N.N. er nog niet is, heeren, beginnen we maar vast met zijn kruik. Goede morgen.”

H.R., o.a.R. (oudste aanwezige Redacteur), o.e.o.a.R. (op één na oudste aanwezige Redacteur), j.a.R. (jongste aanwezige Redacteur) en G. (Griffier): „Goede morgen”.

j.a.R.: „Lekker zitten die nieuwe stoelen.”

H.R.: „Ik mis alleen al die gezellige koperen knopjes. En het instrument om een glas bier op te zetten.”

Bill (Spiegelbediende): „Heeren, een heer voor U. Een zekere heer N.N.”

H.R.: „Ha, Bill. Schenk Bill eens in j.a.R. Goede morgen.”

Dito o.a.R., o.e.o.a.R., j.a.R. en G.

H.R.: „Dat geeft ons ook een uitstekend motto voor het Redactioneel. We zullen tevens deze week het O.O. zoo-

danig verzorgen, dat het een ieder duidelijk zal zijn...

Gr.: Uitstekend idee, opdat dus...

O.a.R.: een serieuser kader de volgende weken beter....

O.e.o.a.R.: uit zal komen, mede door de talloze....

Ja.R.: Stoepjes, ingezonden stukken, die natuurlijk niet zullen uitblijven als men merkt dat de Redactie....

H.R.: meer jenever krijgt, dan de leden.

N.N.: ... ahem....

H.R.: „Ach, mijnheer N.N.! Verheugd U eindelijk te ontmoeten. Drinkt U het laatste borreltje mee? Uw eigen kruik! U kent de heeren?”

N.N.: „Goede morgen.”

Reyken (asp. corpsfotograaf): „Klik.”

Hierop volgt een oninteressante discussie, waaruit blijkt, dat het den heer Reyken eventueel uit te reiken corpswapen afhankelijk wordt gesteld van het al dan niet slagen van de foto van deze zoo belangrijke bijeenkomst.

Eenige leden van de S.P. zoemen onbelangrijk en doen er weer niets aan.

N.N.: Ik heb U een gedicht gewijd, mijnheer de H.R. mag ik U het even voordragen?”

N.N.:

Wie kent de vreugde van het tot zich zelf spreken?

Wie kent de zoetheid van de zich zelf toegedachte pijn?

Wie durft zich op zijn praalbed vast te steken...?

te staren in de spiegel van zijn onnutzijn?

Wie zoekt er eigenliefde in zich zelf haten?

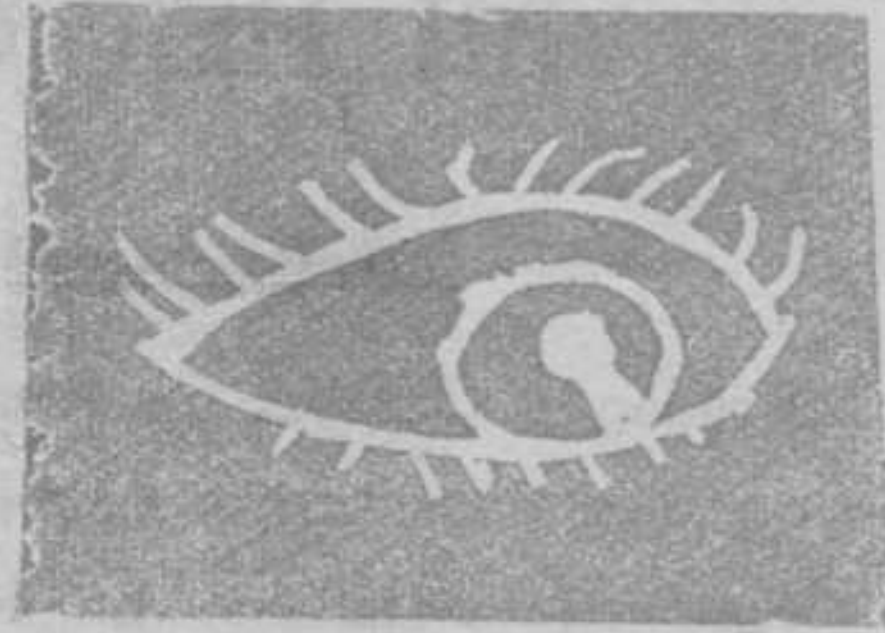
Wie weet er waarde in 't ontvangen van een slag?

Hoe heerlijk klinkt door het zalvend zelf praten

de wilde snier van... hoongelach!

Bill: „Hier is nog een zekere heer Pietekort, mijnheer de H.R.”

Helaas wordt hier het stenogram afgebroken, omdat allen hem te lijf gaan. De leden helpen natuurlijk niet en blijven weer onbelangrijk zoemen, niet wetend dat er zaken van zulke importantie zich onder hun oogen afspelen....

DIT IS HET OOG VAN
PIETEKORT.
HET ZIET U AAN.

DELFTSCHE SCHOUW

Nog voelt de Schouw de avondkoelt', de morgendauw
Nog zind'ren in zijn bloed de wind, de gloed, de kou
Nog tikkelt op zijn boot de regen, doods en grauw
Of steekt de donderwolk zijn toorn'ge kop in 't blauw.

Dan klinkt de bronstige roep van het kroegbeest
En tranige trollen beloeren de Corpsgeest,
De Maagd'lijke leest.

Langzaam ligt de phoet te sterven
In een hoek van de Societeit,
De schaarsche asem te bederven
Van hem, die rust na strijd.

En vadsig, prat op wat bereikt werd,
Lekt Eerstejaar de lede'
En kronkelt langs de muur:
Het is nu bijna Tweede.

Kroegdonder, helle Halle,
Lig lazerig te lalle
Je Halle-luja, valsch gezongen
Got Hallemachtig, beste jongen
Laat toch die hamer valle

Het fundament krimpt in een rillink
De warme haard dooft in verkillink,
In' Phoenix' zalen heerscht verstillink,
Want candidaat is Grafzerk-Willink
Als al een boom het Corps
en den Senaat doet falen
Zal dan een holle boom
't Bestuur doen zegepralen?
Eerst kuddedier,

Dan marinier

Nu herbergier?

Toch zal je souvenir niet prijken in d'annalen.

Nieuw aangeschafte boeken.

II. FRANSCH.

- R. Lalou — Histoire de la littérature française contemporaine.
 J. Romains — „Les hommes de bonne volonté”:
 Vorge contre quinette.
 La douceur de la vie.
 Cette grande lueur à l'est.
 Journées dans la montagne.
 Les travaux et les joies.

III. ENGELSCH.

- M. Collis — Trials in Burma.
 C. S. Forester — The happy return.
 J. Hilton — Good-bye Mr. Chips.
 A. Huxley — Time must have a stop.
 S. Lewis — Arrowsmith.
 Ch. Morgan — Reflections in a mirror.
 The voyage.

IV. DUIJSCH.

- Thomas Mann — Joseph der Ernährere.
 J. Roth — Die Kapuziner Gruft.

VI. GESCHIEDENIS.

- Thomas Mann — Achtung Europa.

VII. LAND- EN VOLKENKUNDE.

- Liddle Hart — T. C. Lawrence in Arabia and after.
 H. Rosse — Delft, kunststad.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

- J. de Kadet — Het fascisme en de nieuwe vrijheid.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

- E. Blom — Music in England.
 G. Mahler — Briefe 1879—1911.

XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.

- A. Huxley — The perennial philosophy.
 Thomas Mann — Adel des Geistes.
 C. A. Mennicke — Moderne psychologie.
 Spinoza — Ethica.
 A. J. Wensinck — Oostersche mystiek.

BROCHURES.

- L. H. M. Huydts — De electronica als hulpvak (rede).

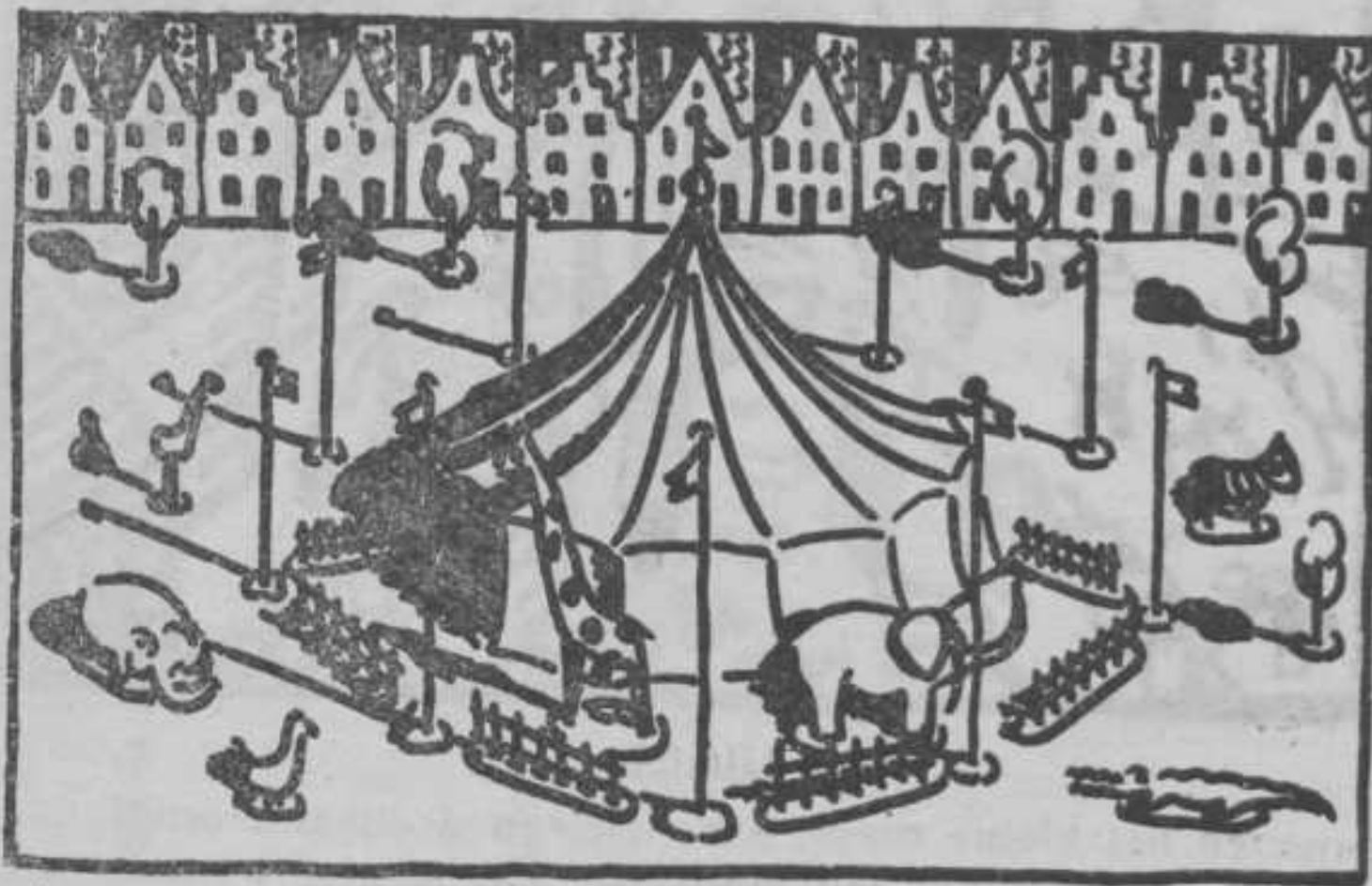
Een ziel op zee.

Hoe lang hij daar nu al gelegen had, wist niemand in de hut — hijzelf nog het minst. Het kon een uur, het kon een week zijn. En wat deed het er ook toe. Hij lag daar slechts, hij lag daar te liggen op een veel te korte en veel te smalle bank. Niets leuk, maar wat doet zoo iets ertoe als je zelfs geen zin meer hebt om te eten of te rooken of te drinken en het denken een obsessie — maar gelukkig ook een halve onmogelijkheid is geworden. Op tien meter afstand van zijn hoofd, maar juist aan den anderen kant van den scheepswand, bewogen zich de golven in monotone afwisseling: twee meter hoog, drie meter, vier meter hoog; twee, vier, drie meter; drie, twee, vier; 4, 2, 5; 3, ... Het schip ging op en neer, heen en weer. Boven zijn hoofd hing een handdoek, over een buis die in de lengterichting van het schip liep. Aldus slingerde de doek heen (dan was het goed) en slingerde hij weer; maar dan was het heelemaal mis. Want dan kwam er water door de lekkende patrijspoort, op zijn borst of op zijn hoofd. Hoeveel water scheen onder meer af te hangen van de mate waarin de doek weer (en heen) schommelde. En de doek slingerde steeds erger. Of misschien bleef hij juist netjes vertikaal hangen (doeken zijn altijd traag geweest) en bewoog het schip zich alleen. Maar neen, als de doek vertikaal blijft en de boot schommelt, dan moet de doek toch ook schommelen. Ja, de doek slingerde ook, en steeds erger, steeds erger, steeds erger. Tenslotte hing hij volkomen horizontaal in het schip (maar natuurlijk toch vertikaal).

Toen rolde hij van den bank af.
 Het is niet prettig om zeeziek te zijn.
 Die nacht spoelde er heel veel hout aan op de kust van Tessel.

G. M.

Onze redacteur in Rusland, die zijn vacantie in Kief nog steeds verlengd ziet, zond ons de volgende bijdragen:

1.

EEN VERWARD VERHAAL.

Het is een zonderlinge nacht,
 Waarin het koele lot
 Der dood
 Al wacht
 Op mij.
 En op al 't ander kermisvolk
 Dat bij
 De eerste lijken
 Staat te kijken.
 In 't lijf steekt nog een vuile dolk
 Het vlees ligt bloot.
 Al rot
 En zacht.

Er hangt een geheimzinnig waas
 Over de veten
 In kleine dorpen.
 Helaas?
 Dat niet!
 De kermismolen draait weer rond
 Men ziet
 In een obscuur theater,
 Weer misgeboorten op sterk water.
 Eén haalt politie uit Rupelmond.
 De doden worden opzij geworpen,
 Vergeten,
 Dwaas.

In maanlicht worden we gehoord
 En wachten, zij aan zij,
 Geduldig,
 Zoals 't hoort,
 Waarom
 Is deze man van 't wettige gezag
 Zoo stom,
 Dat hij direct de schuldige ontdekt!
 Want hij, voor 't aanbreken der nieuwe dag
 Beschuldigt
 Mij
 Van moord.

v. d. Vl.

2.

Uitzicht.

Beneden het kleine raam, dat zich een decimeter opschuiven laat, strekt zich het labyrinth uit. De stegen wringen zich tussen de krotten door die als puisten puilen uit een eeuwige schemering. De kinderen spelen er wreede spelen en altijd wappert er een grauwe wasch. Daarboven, in het jachtveld van scharminkelige katten, wandelen voornaam een paar duiven, als ongeweten koningskinderen die, geroofd, hier werden groot gebracht. De duivenhouder is een lang wezen met bretels en de handen van een beul. Hij loert naar zijn vogels alsof hij ze zal vermoorden, maar als hij ze nadert worden zijn wurgvingers bijna schuldeloos. Eens vochten twee vrouwen, een magere en een massieve;

de kreten waren schrijnend en onverstaanbaar: in het scheldwoord bezit dit volk een eigen taal. En elke middag lacht het imbeciele meisje dat een wezenloos hondje tot speelgoed heeft. Haar prachtge haar valt rijk om een grijzend masker. Zij lacht onheilspellend om het nauwelijk; nog kermende dier dat zij aan een poot heen en weer zwaait. Deze lach is ijzingwekkend, het is het geschater van een geheelde pauw die komt spoken in een verbijsterde hoenderhof. Dan leeft er nog de oude heks die 's morgens heel vroeg begint te zingen tot zij na enkele uren haar dagelijksche zwerftocht aanvangt langs de omliggende dorpen. Men kan haar overal tegen komen en steeds vraagt ze dan of men ook politie gezien heeft. Een agent vertelt dat ze ook hem dit eens vroeg. Zij zingt met ijver en hartstochtelijk als een aangereden foxterrier. 's Avonds is er gegiechel en soms een brute grinnik. Ook hier schijnt soms de maan; dan breken de scheeve schoorsteenen vlijmende scherven uit de hemel; de sterren versieren absurd een moordhol. Maar in plaats van de doodscreet die men verwacht, breekt elke avond uit deze poel een blinkende fontein los van muziek. Daar is één licht dakraam waaronder een ontstemde piano moet staan, een wrak, door meesterhanden beziel tot het ongerijmdste muziekfeest waar maan en sterren ooit voor hoefden te verbleken. De lotus wortelt in de modder; de bloei uit deze derrie is uitbundiger en even teer. Slechts eenmaal zag ik den pianist. De muziek zweeg op die heldere avond een oogenblik, het raampje krijste open en de wreede kop van de duivenhouder glom met een lijkleur in het maanlicht. Zoodra hij was weggedoken weerklonk een nieuwe nocture.

J. Kroon.

ZELFPORTRET.
De oude denker.

De Oude Denker.

Mijn mede-candidaat-lid was het type van den ouden wat bezadigden man. Zijn gelaat wat tanig, de enkele met zorg over zijn kale hoofd gladgestreken haren gaven er de schijn aan van eenige begroeiing, doch over het algemeen was zijn hoofd glad en glanzend als een biljartbal.

En wanneer hij zoo 's avonds voor een gemakkelijke stoel zat bij het schemerig lamplicht, met voor zich op z'n schoot het een of andere boek in zijn magere, lange vingers, dan zag hij er uit als een ontevreden man, die vele moeilijkheden had.

'n Vriend van v. d. Most.

De muskieten.

De muskieten zoemden om mijn klamboe, een roode vlek teekende de plaats waar een mug zijn ontijdig einde had gevonden. Door snoode handen in een hoekje gedreven was Marietje verpletterd, uitgesmeerd, en rood kleurde zij Haar doodsbed met bloed, dat niet het hare was. Arm kind, hoe innig had ik haar lief gehad. Ze was veel jonger dan ik, ja, toen ik al twee maanden was had ik haar uit haar eitje zien komen, en op het eerste ogenblik was ik weg van haar! Alleen al de buitengewone wijze waarop ze uit haar eerste huisje dook en hulpeloos, haar neussprietten naar boven kronkelde, om de warmte van de milde zon te zoeken. Verrukkelijk, bekorend, zooals ze met met haar knoepogjes aankeek. Toen kwam ze met haar 6 voetjes aangalopperen. Doch omdat ze mij zag staan, krabde ze onder het loopen met drie handjes op haar hoofdje en dat was haar ongeluk. Een groote schaduw viel over haar en dus ook over mijn leven.

AAFJE BERTUS.

Moeilijkheden van een intellectueel zonder potlood.

Een intellectueel zal ongetwijfeld wel eens een potlood nodig hebben. De intellectueel zal in het algemeen eerder tot gebruik van een potlood overgaan dan van een pen, aangezien bij de laatste inkt moet worden gebezigd, hetzij in een inktpot, hetzij in de pen zelf, hetgeen iets omslachtiger is en aanleiding kan geven tot moeilijkheden van uitdroging en vlekken. Wanneer dus een intellectueel geen potlood bezit, maar een pen met inkt, of een vulpen, of een pen zonder inkt, of neen, helemaal geen pen en ook geen potlood, geen intellectueel, maar een schoft, ach neen zoo bedoel ik niet, maar geen intellectueel met potlood of vulpen.

Verder weet ik niet, mijnheer.

VON WARTBURG.

Dankbaarheid.

Nadat men aan de voorhistorische Klopper heeft getrokken wordt men opengedaan en na door erg een lange gang te zijn gelopen treedt men een niet erg gezellige kamer binnen. Dadelijk trekt de hopeloze rotzooi op tafel de aandacht. Overal stukjes papier met hier en daar een lik boter. Bovendien hier een melkflesch, die nu en dan een opstomper krijgt zoodat het grootste deel zich er boven bevindt, en daar weer een vieze broek met de resten van een verorberd spiegelei. Als men dan gezeten is krijgt men allerlei voedsel toegeschoven met het bevel alles te verorberen. Opzichzelf een gastvrij onthaal, maar op een ietewat zonderlinge manier aangeboden.

Het walgelijkste is wel het tafelgesprek, tenminste als men dat een tafelgesprek kan noemen.

BRAVERS.

Het intellectueele peil van onze groenen.

Het was in het allerholst van de nacht dat Staviori opgeschrikt werd doordat er een Heer aan de touwen van zijn tent stond te trekken. Meteen sprong hij op wekte zijn geheele familie, nam zijn pijl en boog en ging aan de andere kant zijn tent uit. Eerst wekte hij de andere hoofd-indianen, toen gingen zij den Heer tegemoet die de tent reeds had omgetrokken, maar het bleek echter dat dezè evenwel niet de eenigste was, maar dat zich bij hem een jong meisje bevond van ongeveer achttien jaar dat gekleed was als een mannelijke indiaan en alleen herkenbaar was door de vrouwelijke trekken van haar gezicht. Staviori ging als opperhoofd het eerst op deze vreemdelingen toe en vroeg hen na de gebruikelijke begroeting wat hen daarheen voerde en waarom de vreemdeling zijn tent had omgetrokken. Onder deze woorden waren de twee vreemden voorzichtig naderbij gekomen, waarbij het meisje den man eenigszins mee moest trekken, alsof de laatste geen Heer maar een beer was. De beer die geen heer was, maar door Staviori voor Heer werd aangezien nam de beenen en de rust was weergekeerd in het tentenkamp.

BLOKHUT.

Ecce Studiosi.

Men zegt alles maar wat men voor de mond komt. Van gematigde woorden heeft men nog geen kaas gegeten.

Voor de hospita heeft het hard te verduren. Doch door haar aanpassingsvermogen weet zij de studentjes zoet te houden. Hopenlijk gedraagt het doorsnee Corpsslid zich fatsoenlijk, want anders is het wel treurig en bovendien wel noodig dat de mogelijke a.s. leden er een nieuwe geest in brengen of een pondje spek aanbieden.

Deze gang van zaken is haar dagelijksch programma. Dat haar zoo iets niet de keel begint uit te hangen, kan een gewoon mensch niet begrijpen. Misschien ligt het in 't feit dat ze wel heel erg het type is van een hospita.

Gebruik van de spiegel.

De spiegel is het meest in aftrek bij de vrouwen om hen in staat te stellen hun aangezicht zoodanig te camoufleren en te verfraaien voor het mannelijk oog, dat de eigenaar daarvan, niettegenstaande de man door ervaring al beter had moeten weten op 't eerste gezicht reeds geheel ingepalmd wordt. Dus feitelijk is de spiegel de oorzaak van het ongeluk van vele mannen.

BREINKORST.

Van een groen aan een groen.

Wat is de groentijd moeilijk voor een groen. Steeds krijgt hij waanzinniger dingen te doen. Telkens wordt hem iets anders verteld; want wat heeft zich ieder Corpsslid voorgesteld? De phoeten enorm veel wijzer te kunnen maken! Maar ook zij weten soms Kan noch Wally te raken. En daarom, mede-candidaatleden . . . houdt vol! Na deze tijd komt voor ons nog meer gesol.

Braaksmaak.

Afgeluisterd.

(Gesprek tusschen twee candidaat-leden, die 's avonds naar huis wandelen)

... En toen zeiden ze, dat ik wel aangetoond had, dat ik me maar beter terug kon trekken*).

— Geloof je heusch, dat ze je weg willen laten gaan? Ze hebben je maar wat wijs gemaakt.

— Nee, die meneer was erg rustig en ernstig, en ik weet zeker, dat hij het meende.

— Doe niet zoo stom, zeg. Je trekt je alles veel te veel aan. Ik laat ze maar gewoon praten en zeg zoo nu en dan ja en nee. Dat is veel gemakkelijker.

— Dat vind ik niet eerlijk. Ik heb nu geleerd, dat alle Corps-leden eerlijk zijn tegenover elkaar en ons. Dat ben jij niet.

— Als je zoo praat, toon je aan, dat je gewoon overdonderd bent. Dat is laf van je.

— Ja, misschien wel. Ik wil niet laf zijn. Maar ik wil ook niet oneerlijk zijn. 't Gaat er nu maar om wat je erger vindt: laf of oneerlijk. 't Is kiezen tusschen twee slechten. Ik ben nog liever laf.

— En ik liever oneerlijk . . .

Toen sloeg ik rechtsaf, terwijl de twee candidaten recht door liepen. Allicht rechtdoor, want dat is consequent.

Reeds duizenden groenen hebben het zuur gehad, omdat zij de groote lijn vergaten.

v. L.

VEREENIGINGEN

D. S. M. G. „Apollo”

Het Bestuur van het D. S. M. G. „Apollo” brengt ter kennis aan de leden dat het orkest dit jaar wederom geleid zal worden door den heer J. Stotijn.

De eerste repetitie zal Dinsdag 8 October plaats vinden.

Alle orkestleden - ook eerstejaars - worden verzocht om 7.30 in het Gebouw voor Bouwkunde, Oude Delft 39, aanwezig te zijn.

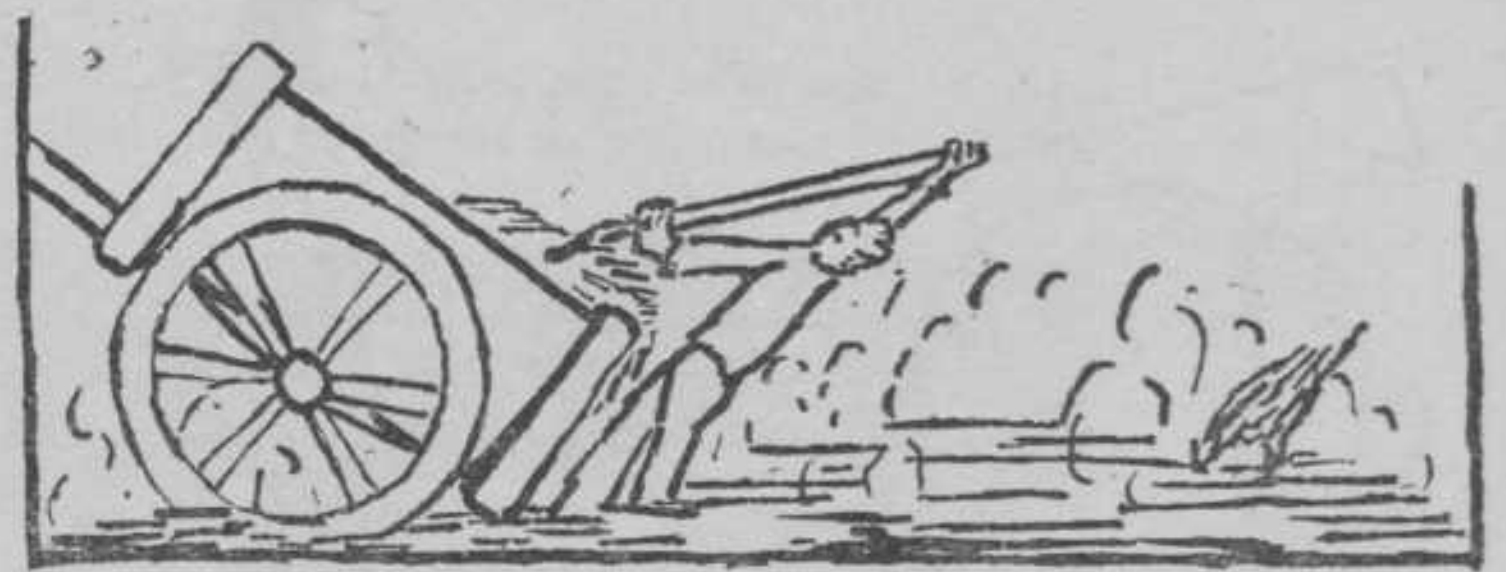
Lessenaars medebrengen s.v.p.

W. J. Wolff, Secretaris.

Delftsche Studenten Rugby Club.

Op Vrijdagavond 11 October om 8 uur zal voor alle belangstellenden een Engelsche instructiefilm over rugby vertoond worden op de Societeit Phoenix.

Namens het Bestuur,
J. v. HEEL, Secretaris.

DE MESTVAALT

Delftsche Studenteen Film-kring.

Het bestuur van de Delftsche Studenten Flim-kring maakt bekend, dat haar eerste voorstelling van dit seizoen gehouden zal worden op Donderdag 17 October 1946.

hierbij zal de bekende Engelsche film-regisseur Alberto Cavalcanti een inleiding houden, en zijn film „film and reality” vertoonen.

In verband met de te bespreken zaalruimte verzoekt het bestuur een ieder die deze voorstelling denkt bij te wonen hiervan mededeeling te doen aan het secretariaat, Oude Delft 172. Nadere mededeelingen omtrent lidmaatschap enz. zullen tijdig bekend gemaakt worden.

S. I. VAN NOOTEN, Secretaris.

ACADEMIA

Boekhandel en Antiquariaat
voor Techniek-Wetenschap-Kunst

OUDE DELFT 101-103, DELFT, TEL 1776
NAAST HOOFDGEBOUW T.H.

Binnenkort verschijnen:

- *1 **Leerboek der Natuurkunde**, onder red. van Prof. Dr. R. Kronig
Deel 1: Inleiding, Mechanica, Trillingen en Golven, Phaenologische
Electriciteitsleer en Physische Optica door Dr. P. H. v. Cittert, Prof. Dr. R.
Kronig, **Dr. P. van der Leeden**, en G. J. Sizoo. **f 16.50**
427 blz. prijs geb.
- *2 **Prof. Ir. W. Schermerhorn - H. J. van Steenis** **f 13.90**
Leerboek der Landmeetkunde.

Door omgaande bestelling resp. bevestiging der vroegere
bestellingen verzekert men zich tijdig van een exemplaar.

Let op volgende aankondigingen
op deze zelfde plaats.

BESTELBIJLET aan Academia Boekhandel

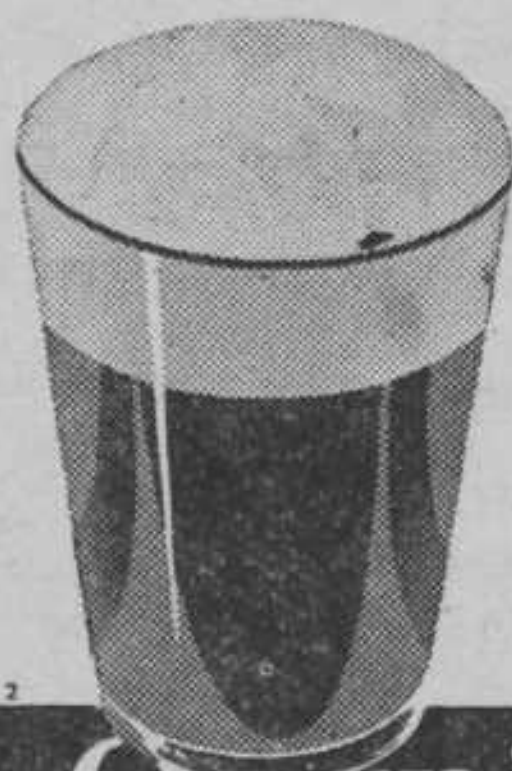
Ondergeteekende.....

adres..... te.....

verzoekt toezending van.....

Datum: 19.....

Handteekening:.....

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

REPETITOREN

Dr ir C. J. D. M. Verhagen n.i. Botaniestraat 30, Delft.
Repeteert en tenteert Natuurkunde.

Ir O. L. Donker, van Leeuwenhoeksingel 40, Delft.
Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica, Electrotechn. B.C.

H. A. Lauwerier. Repeteert Wiskunde P₁ en P₂
Inlichtingen: Lindestraat 2 Den Haag

Stads Doelen

HET RESIDENTIE TOONEEL

Vrijdag 4 Oct. 8 uur.

Bernard Shaw's - **PYGMALION**

met in de hoofdrol: **LILY BOUWMEESTER.**

H. H. Studenten betalen op alle rangen slechts f 1.50
op vertoon van inschrijvingsbiljet.

Plaatsbespreking: Donderdag en Vrijdag van 11-1 uur. (66k Tel. 130)

N.V. VEREEN. DELFTSCHE
PAKSCHUITDIENSTEN

Balhuizen & v.d. Well

GEREGELDE DIENSTEN
VOOR VERVOER
VAN GOEDEREN
DELFT-AMSTERDAM vv

Ligplaats Delft:
Houttuinen 24a - Telefoon 198

Ligplaats Amsterdam:
Rokin, t.o. Ned. Bank Tel. 42207

Fotograaf ...

KOORNMARKT 72

HEINEKENS BIEREN

Overal en Bovenal

Hoofdagentschap: **J. T. POST**

VROUWJUTTELAND 4 DELFT - TELEFOON 92